

TARYBOS SPRENDIMAS (ES) 2015/1523**2015 m. rugsėjo 14 d.****kuriuo Italijos ir Graikijos labai nustatomos laikinosios priemonės tarptautinės apsaugos srityje**

EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 78 straipsnio 3 dalį,

atsižvelgdama į Europos Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę,

kadangi:

- (1) pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau – SESV) 78 straipsnio 3 dalį vienoje arba keliuose valstybėse narėse dėl staigaus trečiųjų šalių piliečių antplūdžio susidarius nepaprastajai padėčiai, Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu ir pasikonsultavusi su Europos Parlamentu, gali patvirtinti laikinąsias priemones atitinkamos valstybės narės ar kelių valstybių narių labui;
- (2) pagal SESV 80 straipsnį Sąjungos politikai pasienio kontrolės, prieglobsčio ir imigracijos srityse ir jos įgyvendinimui turi būti taikomas solidarumo ir teisingo atsakomybės pasidalijimo tarp valstybių narių principas, o šioje srityje priimtuose Sąjungos aktuose turi būti numatytos atitinkamos šio principo įgyvendinimo priemonės;
- (3) pastarojo meto krizė Viduržemio jūros regione paskatino Sąjungos institucijas nedelsiant pripažinti, kad šis regionas susiduria su išskirtiniais migracijos srautais, ir raginti imtis konkrečių solidarumo su valstybėmis narėmis, kurios pirmiausia susiduria su nelegalios migracijos problema, priemonių. 2015 m. balandžio 20 d. bendrame užsienio ir vidaus reikalų ministrų posėdyje Komisija pristatė dešimties punktų planą, kuriame nustatyti skubūs veiksmai, kurių turi būti imtasi reaguojant į šią krizę, įskaitant įsipareigojimą apsvarstyti skubaus perkėlimo Europos Sąjungoje mechanizmo sukūrimo galimybes;
- (4) 2015 m. balandžio 23 d. susitikime Europos Vadovų Taryba nusprendė, *inter alia*, stiprinti vidaus solidarumą bei atsakomybę, ir visų pirma įsipareigojo teikti didesnę pagalbą nepaprastosios padėties atveju valstybėms narėms, kurios pirmiausia susiduria su nelegalios migracijos problema, ir apsvarstyti skubaus perkėlimo tarp valstybių narių organizavimo savanorišku pagrindu galimybes, taip pat nusiųsti Europos prieglobsčio paramos biuro (EASO) grupes į valstybes nares, kurios pirmiausia susiduria su nelegalios migracijos problema, siekiant bendrai tvarkyti tarptautinės apsaugos prašymus, įskaitant registravimą ir pirštų atspaudų ėmimą;
- (5) 2015 m. balandžio 28 d. rezoliucijoje Europos Parlamentas pakartojo, kad Sąjunga savo atsaką į pastaruoju metu Viduržemio jūroje įvykusias pražūtingas nelaimes turi grįsti solidarumu bei sąžiningu dalijimusi atsakomybe ir šioje srityje labiau remti tas valstybes nares, į kurias atvyksta daugiausia (absoliučiais arba santykiniais skaičiais) pabėgėlių ir tarptautinės apsaugos prašytojų;
- (6) 2015 m. birželio 25–26 d. posėdyje Europos Vadovų Taryba nusprendė, *inter alia*, kad su trimis itin svarbiais aspektais – perkėlimu Europos Sąjungoje/perkėlimu į ES, grąžinimu/readmisija/reintegracija ir bendradarbiavimu su kilmės bei tranzito šalimis – susijęs darbas turėtų būti vykdomas lygiagrečiai. Atsižvelgdama į susidariusią nepaprastąją padėtį ir į įsipareigojimą stiprinti solidarumą ir atsakomybę, Europos Vadovų Taryba susitarė visų pirma dėl 40 000 asmenų, kuriems akivaizdžiai reikia tarptautinės apsaugos, laikino ir išimties tvarka per dvejus metus vykdytino perkėlimo iš Italijos ir iš Graikijos į kitas valstybes nares. Ji paragino skubiai priimti Tarybos sprendimą dėl šio klausimo ir nusprendė, kad šiuo tikslu valstybės narės turėtų bendru sutarimu nuspręsti dėl minėtų asmenų paskirstymo, atsižvelgiant į konkrečias valstybių narių aplinkybes;
- (7) konkrečias valstybių narių aplinkybes lemia visų pirma migrantų srautai kituose geografiniuose regionuose, tokiuose kaip Vakarų Balkanų migracijos maršrutas;

- (8) 2014 m. kelios valstybės narės susidūrė su dideliu į jų teritorijas atvykstančių migrantų, įskaitant tarptautinės apsaugos prašytojus, bendro skaičiaus padidėjimu; kai kuriose ši problema išliko ir pirmaisiais 2015 m. mėnesiais. Kelioms valstybėms narėms Komisija suteikė skubią finansinę paramą, o EASO – operatyvinę paramą, kad padėtų spręsti su šio skaičiaus padidėjimu susijusias problemas;
- (9) didelį spaudimą patyrusios ir neseniai tragiškus įvykius Viduržemio jūroje išgyvenusios valstybės narės, visų pirma Italija ir Graikija, susidūrė su precedento neturinčiais migrantų, įskaitant tarptautinės apsaugos prašytojus, kuriems akivaizdžiai reikia tarptautinės apsaugos, atvykstančių į jų teritorijas ir sukeliančių didelį spaudimą jų migracijos ir prieglobsčio sistemoms, srautais;
- (10) Europos operatyvaus bendradarbiavimo prie Europos Sąjungos valstybių narių išorės sienų valdymo agentūros (Frontex) duomenimis, 2014 m. dažniausiai neteisėtai Sąjungos sieną kirsdavo Vidurio ir Rytų Viduržemio jūros maršrutais atvykstantys asmenys. 2014 m. vien į Italiją neteisėtai atvyko daugiau kaip 170 000 migrantų, t. y. 277 % daugiau nei 2013 m. Migrantų skaičius nuolat augo ir Graikijoje, į kurią atvyko daugiau kaip 50 000 neteisėtų migrantų (153 % daugiau nei 2013 m.). 2015 m. bendras skaičius augo toliau. Per pirmuosius šešis 2015 m. mėnesius, palyginti su tuo pačiu praėjusių metų laikotarpiu, neteisėto sienos kirtimo atvejų skaičius Italijoje išaugo 5 % Tuo pačiu laikotarpiu neteisėto sienos kirtimo atvejų skaičius staiga išaugo Graikijoje – padidėjo 6 kartus, palyginti su pirmaisiais šešiais 2014 m. mėnesiais (virš 76 000 atvejų 2015 m. sausio–birželio mėn., palyginti su 11 336 atvejais 2014 m. sausio–birželio mėn.). Didelę dalį šiuose dviejuose regionuose nustatytų neteisėtų migrantų skaičiaus sudarė migrantai iš tų šalių, kurių piliečių prašymų patenkinimo lygis, remiantis Eurostato duomenimis, Sąjungoje yra aukštas;
- (11) Eurostato duomenimis, 2014 m. Italijoje tarptautinės apsaugos prašymus pateikė 64 625 asmenys, palyginti su 26 920 asmenų 2013 m. (t. y. 143 % daugiau). Graikijoje prašymų skaičius išaugo mažiau; šioje šalyje pateikta 9 430 prašymų (t. y. 15 % daugiau). Per pirmą 2015 m. ketvirtį tarptautinės apsaugos prašymus pateikė 15 250 asmenų Italijoje (t. y. 47 % daugiau nei per pirmą 2014 m. ketvirtį) ir 2 615 asmenų Graikijoje (t. y. 28 % daugiau nei per pirmą 2014 m. ketvirtį);
- (12) įgyvendinant migracijos ir prieglobsčio politiką iki šiol jau imtasi daug veiksmų Italijai ir Graikijai paremti, be kita ko, joms skirta nemaža pagalba nepaprastosios padėties atveju ir EASO operatyvinė parama. 2007–2013 m. Italija ir Graikija buvo antra ir trečia pagal pagalbos dydį finansinės paramos pagal Solidarumo ir migracijos srautų valdymo bendrąją programą (SOLID) gavėjos, be to, jos gavo nemažą skubų finansavimą. 2014–2020 m. Italija ir Graikija veikiausiai liks pagrindinės Prieglobsčio, migracijos ir integracijos fondo (PMIF) paramos gavėjos;
- (13) dėl tebesitęsiančio nestabilumo ir konfliktų artimiausiose kaimyninėse šalyse tikėtina, kad Italijos ir Graikijos migracijos ir prieglobsčio sistemos toliau patirs nemažą ir vis didesnę spaudimą, o didelei daliai migrantų gali reikėti tarptautinės apsaugos. Tai rodo, kad itin svarbu pademonstruoti solidarumą su Italija ir Graikija ir papildyti veiksmus, kurių jau imtasi, laikinomis priemonėmis prieglobsčio ir migracijos srityje;
- (14) tuo pat metu Italija ir Graikija turėtų užtikrinti struktūrinius sprendimus, kad būtų pašalintas jų prieglobsčio ir migracijos sistemų patiriamas išimtinis spaudimas. Todėl šiame sprendime nustatytos priemonės turėtų būti derinamos su Italijos ir su Graikijos tvirtos ir strateginės atsako į krizinę padėtį sistemos sukūrimu ir šiose srityse vykdomų reformų proceso intensyviniu. Šiuo atžvilgiu tiek Italija, tiek Graikija turėtų per vieną mėnesį nuo šio sprendimo įsigaliojimo pateikti Komisijai veiksmų planą, kuriame būtų nustatytos adekvačios prieglobsčio, pirminio priėmimo ir grąžinimo srities priemonės, kuriomis būtų didinami šių sričių sistemų pajėgumai, kokybė ir veiksmingumas, taip pat priemonės tinkamam šio sprendimo įgyvendinimui užtikrinti, siekiant, kad pasibaigus šio sprendimo taikymo laikotarpiui jos galėtų veiksmingiau spręsti galimo migrantų srauto padidėjimo jų teritorijose problemą;
- (15) atsižvelgiant į tai, kad Europos Vadovų Taryba susitarė dėl tam tikrų tarpusavyje susijusių priemonių, Komisijai turėtų būti suteikti įgaliojimai, prireikus ir suteikus atitinkamai valstybei galimybę išdėstyti savo požiūrį, tam tikram laikotarpiui sustabdyti šio sprendimo taikymą, jei Italija ar Graikija nesilaikytų šiuo atžvilgiu prisiimtų savo įsipareigojimų;

- (16) jei kurioje nors valstybėje narėje dėl staigaus trečiųjų šalių piliečių antplūdžio susidarytų panaši nepaprastoji padėtis, Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu ir pasikonsultavusi su Europos Parlamentu, gali patvirtinti laikinas priemones atitinkamos valstybės narės labui, vadovaudamasi SESV 78 straipsnio 3 dalimi. Tokios priemonės prireikus gali apimti šiame sprendime nustatytą tos valstybės narės prievolių sustabdymą;
- (17) pagal SESV 78 straipsnio 3 dalį Italijos ir Graikijos labai numatytos priemonės turėtų būti laikino pobūdžio. 24 mėnesių laikotarpis yra pakankamas siekiant užtikrinti, kad šiame sprendime nustatytos priemonės padarytų realų poveikį ir padėtų Italijai ir Graikijai sprendžianti su dideliais į jų teritoriją atvykstančių migrantų srautais susijusias problemas;
- (18) šiame sprendime nustatytos perkėlimo Europos Sąjungoje iš Italijos ir iš Graikijos priemonės apima laikiną nuostatą, leidžiančią nukrypti nuo taisyklės, nustatytos Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 604/2013 ⁽¹⁾ 13 straipsnio 1 dalyje, pagal kurią antraip Italija ir Graikija būtų atsakingos už tarptautinės apsaugos prašymo nagrinėjimą remiantis to reglamento III skyriuje išdėstytais kriterijais, taip pat laikiną nuostatą, leidžiančią nukrypti nuo procedūros etapų, įskaitant terminus, nustatytų to reglamento 21, 22 ir 29 straipsniuose. Kitos Reglamento (ES) Nr. 604/2013 nuostatos, įskaitant Komisijos reglamente (EB) Nr. 1560/2003 ⁽²⁾ ir Komisijos įgyvendinimo reglamente (ES) Nr. 118/2014 ⁽³⁾ nustatytas įgyvendinimo taisykles, tebėra taikytinos, įskaitant juose išdėstytas taisykles dėl perkeliančiųjų valstybių narių pareigos padengti išlaidas, kurios būtinos siekiant perduoti prašytoją valstybei narei, į kurią perkeliama, ir dėl bendradarbiavimo perkeliant tarp valstybių narių, taip pat dėl informacijos perdavimo per elektroninių ryšių tinklą „DubliNet“.

Be to, šiame sprendime numatyta nuostata, leidžianti nukrypti nuo nuostatos dėl tarptautinės apsaugos prašytojo sutikimo, kaip nurodyta Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 516/2014 ⁽⁴⁾ 7 straipsnio 2 dalyje;

- (19) perkėlimo Europos Sąjungoje priemonės neatleidžia valstybių narių nuo visapusiško Reglamento (ES) Nr. 604/2013 taikymo, įskaitant nuostatas, susijusias su šeimos susijungimu, specialia nelydimų nepilnamečių apsauga ir diskrecine išlyga humanitariniais pagrindais;
- (20) reikėjo nustatyti kriterijus, kuriais bus remiamasi sprendžiant, kuriuos ir kiek prašytojų perkelti iš Italijos ir iš Graikijos, nedarant poveikio nacionaliniu lygiu priimamiems sprendimams dėl prieglobsčio prašymų. Numatyta aiški ir veiksminga sistema, grindžiama vidutinės sprendimų, kuriais suteikiama tarptautinė apsauga ir kurie buvo priimti vykdant pirmosios instancijos procedūras, normos ribine verte Sąjungos lygmeniu, kaip nustatyta Eurostato, palyginti su bendru pirmosios instancijos sprendimų dėl prašymų suteikti prieglobstį ir tarptautinę apsaugą skaičiumi Sąjungos lygmeniu, remiantis turimais naujausiais statistiniais duomenimis. Viena vertus, nustatius tokią ribinę vertę turėtų būti didžiausiu įmanomu mastu užtikrinta, kad visi prašytojai, kuriems akivaizdžiai reikia tarptautinės apsaugos, galėtų visapusiškai ir greitai pradėti naudotis savo teisėmis į apsaugą valstybėje narėje, į kurią perkeliama. Kita vertus, tai didžiausiu įmanomu mastu užkirstų kelią prašytojų, dėl kurių prašymo veikiausiai bus priimtas neigiamas sprendimas, perkėlimui į kitą valstybę narę ir nepagrįstam jų buvimui Sąjungoje pratęsimui. Remiantis naujausiais turimais Eurostato ketvirčio duomenimis apie pirmosios instancijos sprendimus, priimant tokį sprendimą reikėtų taikyti 75 % ribinę vertę;
- (21) laikinosiomis priemonėmis siekiama sumažinti didelį spaudimą Italijos ir Graikijos prieglobsčio sistemoms, visų pirma perkeliant į kitas valstybes nares nemažas skaičius prašytojų, kuriems akivaizdžiai reikia tarptautinės

⁽¹⁾ 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 604/2013, kuriuo išdėstomi valstybės narės, atsakingos už trečiosios šalies piliečio arba asmens be pilietybės vienoje iš valstybių narių pateikto tarptautinės apsaugos prašymo nagrinėjimą, nustatymo kriterijai ir mechanizmai (OL L 180, 2013 6 29, p. 31).

⁽²⁾ 2003 m. rugsėjo 2 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1560/2003, nustatantis išsamias Tarybos reglamento (EB) Nr. 343/2003, nustatančio valstybės narės, atsakingos už trečiosios šalies piliečio vienoje iš valstybių narių pateikto prieglobsčio prašymo nagrinėjimą, nustatymo kriterijus ir mechanizmus, taikymo taisykles (OL L 222, 2003 9 5, p. 3).

⁽³⁾ 2014 m. sausio 30 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 118/2014, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 1560/2003, nustatantis išsamias Tarybos reglamento (EB) Nr. 343/2003, nustatančio valstybės narės, atsakingos už trečiosios šalies piliečio vienoje iš valstybių narių pateikto prieglobsčio prašymo nagrinėjimą, nustatymo kriterijus ir mechanizmus, taikymo taisykles (OL L 39, 2014 2 8, p. 1).

⁽⁴⁾ 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 516/2014, kuriuo įsteigiamas Prieglobsčio, migracijos ir integracijos fondas ir iš dalies keičiamas Tarybos sprendimas 2008/381/EB ir panaikinami Europos Parlamento ir Tarybos sprendimai Nr. 573/2007/EB ir Nr. 575/2007/EB bei Tarybos sprendimas 2007/435/EB (OL L 150, 2014 5 20, p. 168).

apsaugos ir kurie į Italijos ar Graikijos teritoriją atvyko po šio sprendimo įsigaliojimo dienos. Remiantis bendru trečiųjų šalių piliečių, 2014 m. neteisėtai atvykusių į Italiją ar Graikiją, skaičiumi ir asmenų, kuriems akivaizdžiai reikia tarptautinės apsaugos, skaičiumi, nustatyta, kad iš Italijos ir iš Graikijos reikėtų perkelti iš viso 40 000 asmenų, kuriems akivaizdžiai reikia tarptautinės apsaugos. Tai sudaro maždaug 40 % visų 2014 m. neteisėtai į Italiją ar Graikiją atvykusių trečiųjų šalių piliečių, kuriems akivaizdžiai reikia tarptautinės apsaugos. Taigi pagal šiame sprendime siūlomą perkėlimo Europos Sąjungoje priemonę sąžiningai paskirstoma našta tiek Italijai ir Graikijai, tiek kitoms valstybėms narėms. Remiantis tais pačiais turimais bendrais 2014 m. ir 2015 m. pirmųjų keturių mėnesių Italijos ir Graikijos lyginamaisiais duomenimis, 60 % iš šių prašytojų turėtų būti perkelta iš Italijos, o 40 % – iš Graikijos;

- (22) 2015 m. liepos 20 d., atsižvelgiant į konkrečią padėtį atskirose valstybėse narėse, bendru sutarimu buvo priimta Taryboje posėdžiavusių valstybių narių Vyriausybės atstovų rezoliucija dėl 40 000 asmenų, kuriems akivaizdžiai reikia tarptautinės apsaugos, perkėlimo iš Italijos ir iš Graikijos. Per daugiau nei dvejus metus turėtų būti perkelta 24 000 asmenų iš Italijos ir 16 000 asmenų iš Graikijos;
- (23) Reglamentu (ES) Nr. 516/2014 įsteigtas Prieglobsčio, migracijos ir integracijos fondas (PMIF) remia naštos pasidalijimo operacijas, dėl kurių susitarė valstybės narės, ir yra pasirengęs naujiems šios srities politikos pokyčiams. Reglamento (ES) Nr. 516/2014 7 straipsnio 2 dalyje nustatyta galimybė valstybėms narėms įgyvendinti veiksmus, susijusius su tarptautinės apsaugos prašytojų perkėlimu pagal nacionalines programas, o Reglamento (ES) Nr. 516/2014 18 straipsnyje nustatyta galimybė gauti vienkartinę 6 000 EUR išmoką už kiekvieną iš kitos valstybės narės perkeltą asmenį, kuriam suteikta tarptautinė apsauga;
- (24) siekiant įgyvendinti solidarumo ir teisingo atsakomybės pasidalijimo principą ir atsižvelgiant į tai, kad šiuo sprendimu toliau plėtojama šios srities politika, tikslinga užtikrinti, kad valstybės narės, pagal šį sprendimą iš Italijos ar Graikijos perkeliančios prašytojus, kuriems akivaizdžiai reikia tarptautinės apsaugos, už kiekvieną perkeltą asmenį gautų Reglamento (ES) Nr. 516/2014 18 straipsnyje numatytai vienkartinėi išmokai prilygstančią sumą, t. y. 6 000 EUR, skiriamą pagal tą pačią tvarką. Taikoma ribota, laikina nuo Reglamento (ES) Nr. 516/2014 18 straipsnio nukrypti leidžianti nuostata, nes vienkartinė išmoka turėtų būti mokama už perkeltus prašytojus, o ne už asmenis, kuriems suteikta tarptautinė apsauga. Iš tiesų toks laikinas taikymo srities išplėtimas potencialių vienkartinės išmokos gavėjų atžvilgiu yra neatsiejama šiuo sprendimu nustatytos pagalbos nepaprastosios padėties atveju dalis;
- (25) būtina užtikrinti, kad būtų nustatyta spartaus perkėlimo Europos Sąjungoje procedūra ir kad įgyvendinant laikinąsias priemones valstybės narės užtikrintų glaudų tarpusavio administracinį bendradarbiavimą, o EASO teiktų operatyvinę paramą;
- (26) visais perkėlimo Europos Sąjungoje procedūros etapais iki prašytojo perkėlimo įgyvendinimo pabaigos turėtų būti atsižvelgta į nacionalinio saugumo ir viešosios tvarkos aspektus. Tais atvejais, kai valstybė narė turi pagrįstų priežasčių laikyti, kad prašytojas kelia pavojų jos nacionaliniam saugumui ar viešajai tvarkai, ji, užtikrindama visišką pagarbą prašytojo pagrindinėms teisėms, įskaitant atitinkamų taisyklių dėl duomenų apsaugos laikymąsi, turėtų apie tai informuoti kitas valstybes nares;
- (27) sprendžiant kuriuos iš prašytojų, kuriems akivaizdžiai reikia tarptautinės apsaugos, reikėtų perkelti iš Italijos ir iš Graikijos, pirmenybė turėtų būti teikiama pažeidžiamiesiems prašytojams, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2013/33/ES⁽¹⁾ 21 ir 22 straipsniuose. Šiuo atžvilgiu daugiausia dėmesio reikėtų skirti bet kuriems specialiesiems prašytojų poreikiams, įskaitant su sveikata susijusius poreikius. Visų pirma turėtų būti atsižvelgiama į vaiko interesus;
- (28) be to, siekiant nuspręsti, kuri konkreiti valstybė narė turėtų būti valstybė narė, į kurią perkeliama, visų pirma reikėtų atsižvelgti į konkrečius atitinkamų prašytojų kvalifikacijas ir savybes, pavyzdžiui, į jų kalbų mokėjimą ir kitus individualius požymius, remiantis įrodytais šeimais, kultūriniais ar socialiniais ryšiais, kurie galėtų padėti jiems integruotis valstybėje narėje, į kurią perkeliama. Itin pažeidžiamų prašytojų atveju reikėtų atsižvelgti į valstybės narės, į kurią perkeliama, pajėgumus suteikti tiems prašytojams tinkamą paramą ir į būtinybę užtikrinti

(1) 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/33/ES, kuria nustatomos normos dėl tarptautinės apsaugos prašytojų priėmimo (OL L 180, 2013 6 29, p. 96).

sąžiningą tų prašytojų paskirstymą valstybėms narėms. Valstybės narės, į kurias perkeliama, deramai laikydamosi nediskriminavimo principo, gali nurodyti savo pageidavimus dėl prašytojų, grindžiamus pirmiau pateikta informacija, kuria remdamosi Italija ir Graikija, pasikonsultavusios su EASO ir, jei taikytina, su ryšių palaikymo pareigūnais, gali sudaryti galimų prašytojų, kuriuos numatyta perkelti į tą valstybę narę, sąrašus;

- (29) valstybėms narėms paskyrus ryšių palaikymo pareigūnus į Italiją ir Graikiją turėtų būti sudarytos palankesnės sąlygos veiksmingam perkėlimo Europos Sąjungoje procedūros įgyvendinimui, įskaitant tinkamą prašytojų, kurie galėtų būti perkelti Europos Sąjungoje, identifikavimą, visų pirma atsižvelgiant į jų pažeidžiamumą ir kvalifikacijas. Tiek ryšių palaikymo pareigūnų skyrimo į Italiją ir į Graikiją, tiek jų užduočių vykdymo klausimais valstybė narė, į kurią perkeliama, ir Italija bei Graikija turėtų keistis visa atitinkama informacija ir toliau glaudžiai bendradarbiauti visos perkėlimo Europos Sąjungoje procedūros metu;
- (30) Reglamente (ES) Nr. 604/2013 nustatytos teisinės ir procedūrinės garantijos taikomos ir prašytojams, kuriems taikomas šis sprendimas. Be to, prašytojai turėtų būti informuojami apie šiame sprendime nustatytą perkėlimo Europos Sąjungoje procedūrą ir apie sprendimą dėl perkėlimo Europos Sąjungoje, kuris yra sprendimas dėl perdavimo, kaip apibrėžta Reglamente (ES) Nr. 604/2013 26 straipsnyje. Atsižvelgiant į tai, kad pagal ES teisės aktus prašytojas neturi teisės pasirinkti už jo prašymo nagrinėjimą atsakingos valstybės narės, jam turėtų būti suteikta teisė į veiksmingą teisių gynimo priemonę, jei jis nesutinka su sprendimu dėl perkėlimo Europos Sąjungoje, kaip nustatyta Reglamente (ES) Nr. 604/2013, tik siekiant užtikrinti pagarbą jo pagrindinėms teisėms. Pagal to reglamento 27 straipsnį valstybės narės gali savo nacionalinėje teisėje nustatyti, kad apeliacija dėl sprendimo dėl perkėlimo automatiškai nesustabdomas prašytojo perkėlimas, bet kad atitinkamas asmuo turi galimybę prašyti sprendimo dėl perkėlimo įgyvendinimo sustabdymo, kol nėra priimtas sprendimas dėl jo apeliacijos;
- (31) iki ir po perdavimo valstybėms narėms, į kurias perkeliama, užtikrinamos prašytojų teisės ir garantijos, nustatytos Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2013/32/ES ⁽¹⁾ ir Direktyvoje 2013/33/ES, įskaitant tai, kiek tai susiję su specialiais priėmimo ir procedūriniais poreikiais. Be to, prašytojams, kuriems taikomas šis sprendimas, toliau taikomas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 603/2013 ⁽²⁾;
- (32) reikėtų imtis priemonių, kad būtų išvengta vėlesnio Europos Sąjungoje perkeltųjų asmenų judėjimo iš valstybės narės, į kurią perkeliama, į kitas valstybes nares, nes tai trukdytų veiksmingai taikyti šį sprendimą. Visų pirma prašytojai turėtų būti informuoti apie tolesnio neteisėto judėjimo į kitas valstybes nares pasekmes ir apie tai, kad jei valstybė narė, į kurią perkeliama, suteikia jiems tarptautinę apsaugą, jie iš esmės teisę į su tarptautine apsauga susijusias teises turi tik toje valstybėje narėje;
- (33) be to, atsižvelgiant į Direktyvoje 2013/33/ES nustatytus tikslus, priėmimo sąlygų valstybėse narėse suderinimas turėtų padėti apriboti tarptautinės apsaugos prašytojų vėlesnį judėjimą dėl jų priėmimo sąlygų įvairovės daromos įtakos. Siekiant to paties tikslo, valstybės narės turėtų apsvaistinti galimybę nustatyti ataskaitų teikimo pareigas ir tarptautinės apsaugos prašytojams sudaryti materialines priėmimo sąlygas, kurios apimtų apgyvendinimą, aprūpinimą maistu ir drabužiais tik natūra, taip pat prireikus užtikrinti, kad prašytojai būtų tiesiogiai perduoti valstybei narei, į kurią perkeliama. Panašiai tarptautinės apsaugos prašymų nagrinėjimo laikotarpiu, kaip nustatyta prieglobsčio prašymo srities ir Šengeno *acquis*, išskyrus rimtas humanitarines priežastis, valstybės narės neturėtų suteikti prašytojams nacionalinių kelionės dokumentų ir neteikti jiems jokių kitų paskatų, pavyzdžiui, finansinių paskatų, kuriomis galėtų būti sudarytos palankesnės sąlygos jų neteisėtam judėjimui į kitas valstybes nares. Neteisėto judėjimo į kitas valstybes nares atveju prašytojai turėtų būti parsiončiami atgal į valstybę narę, į kurią perkeliama, pagal Reglamente (ES) Nr. 604/2013 nustatytas taisykles;

(¹) 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/32/ES dėl tarptautinės apsaugos suteikimo ir panaikinimo bendros tvarkos (OL L 180, 2013 6 29, p. 60).

(²) 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 603/2013 dėl Eurodac sistemos pirštų atspaudams lyginti sukūrimo siekiant veiksmingai taikyti Reglamentą (ES) Nr. 604/2013, kuriuo išdėstomi valstybės narės, atsakingos už trečiosios šalies piliečio arba asmens be pilietybės vienoje iš valstybių narių pateikto tarptautinės apsaugos prašymo nagrinėjimą, nustatymo kriterijai ir mechanizmai, ir dėl valstybių narių teisėsaugos institucijų bei Europolo teisėsaugos tikslais teikiamų prašymų palyginti duomenis su Eurodac sistemos duomenimis ir kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 1077/2011, kuriuo įsteigiama Europos didelės apimties IT sistemų laisvės, saugumo ir teisingumo erdvėje operacijų valdymo agentūra (OL L 180, 2013 6 29, p. 1).

- (34) siekiant išvengti asmenų, kuriems suteikta tarptautinė apsauga, vėlesnio judėjimo valstybės narės taip pat turėtų informuoti tuos asmenis apie sąlygas, kurių laikydamiesi jie gali teisėtai atvykti į kitą valstybę narę ir joje būti, ir turėtų galėti nustatyti ataskaitų teikimo pareigas. Vadovaudamosi Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/115/EB⁽¹⁾, valstybės narės turėtų reikalauti, kad asmuo, kuriam suteikta tarptautinė apsauga ir kuris neteisėtai būna jų teritorijoje, nedelsiant vyktų atgal į valstybę narę, į kurią perkeliama. Tuo atveju, jei asmuo atsisako grįžti savanoriškai, turėtų būti užtikrintas priverstinis grąžinimas į valstybę narę, į kurią perkeliama.
- Be to, jei tai numatyta nacionalinėje teisėje, priverstinio grąžinimo į valstybę narę, į kurią perkeliama, atveju valstybė narė, kuri užtikrina priverstinio grąžinimo vykdymą, gali nuspręsti nustatyti nacionalinį atvykimo draudimą, pagal kurį asmeniui, kuriam suteikta tarptautinė apsauga, tam tikrą laiką bus uždrausta vėl atvykti į tos konkrečios valstybės narės teritoriją;
- (35) kadangi šio sprendimo tikslas yra spręsti nepaprastosios padėties problemą ir remti Italijos ir Graikijos pastangas sustiprinti jų prieglobsčio sistemas, juo turėtų būti leista šioms valstybėms, padedant Komisijai, sudaryti dvišalius susitarimus su Islandija, Lichtenšteinu, Norvegija ir Šveicarija dėl asmenų, patenkančių į šio sprendimo taikymo sritį, perkėlimo. Tokiuose susitarimuose taip pat turėtų atsispindėti svarbiausi šio sprendimo aspektai, visų pirma susiję su perkėlimo Europos Sąjungoje procedūra ir prašytojų teisėmis ir pareigomis, taip pat susiję su Reglamentu (ES) Nr. 604/2013;
- (36) speciali parama Italijai ir Graikijai pagal perkėlimo Europos Sąjungoje programą turėtų būti papildyta papildomomis priemonėmis, pradedant nuo trečiųjų valstybių piliečių atvykimo į Italijos ar į Graikijos teritoriją ir baigiant visų taikomų procedūrų užbaigimu, EASO ir kitoms atitinkamoms agentūroms, pavyzdžiui, Frontex koordinuojant trečiųjų valstybių piliečių, neturinčių teisės likti toje teritorijoje, grąžinimą, laikantis Direktyvos 2008/115/EB;
- (37) kadangi šio sprendimo tikslų valstybės narės negali deramai pasiekti, o dėl siūlomo veiksmo masto ir poveikio, tų tikslų būtų geriau siekti Sąjungos lygiu, laikydamasi Europos Sąjungos sutarties (ESS) 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiuo sprendimu neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti;
- (38) šiuo sprendimu gerbiama pagrindinės teisės ir laikomasi principų, kurie pripažinti Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje;
- (39) pagal prie ESS ir SESV pridėto Protokolo Nr. 21 dėl Jungtinės Karalystės ir Airijos pozicijos dėl laisvės, saugumo ir teisingumo erdvės 1 ir 2 straipsnius ir nedarant poveikio to protokolo 4 straipsniui šios valstybės narės nedalyvauja priimant šį sprendimą ir jis nėra joms privalomas ar taikomas;
- (40) pagal prie ESS ir SESV pridėto Protokolo Nr. 22 dėl Danijos pozicijos 1 ir 2 straipsnius Danija nedalyvauja priimant šį sprendimą ir jis nėra jai privalomas ar taikomas;
- (41) atsižvelgiant į būtinybę kuo skubiau spręsti šį klausimą, šis sprendimas turėtų įsigalioti kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Dalykas

Šiuo sprendimu Italijos ir Graikijos labai nustatomos laikinosios tarptautinės apsaugos srities priemonės siekiant padėti joms geriau susidoroti su nepaprastąja padėtimi, susidariusia dėl staigaus trečiųjų šalių piliečių antplūdžio į tas valstybes nares.

⁽¹⁾ 2008 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/115/EB dėl bendrų nelegaliai esančių trečiųjų šalių piliečių grąžinimo standartų ir tvarkos valstybėse narėse (OL L 348, 2008 12 24, p. 98).

*2 straipsnis***Apibrėžtys**

Šiame sprendime vartojamų terminų apibrėžtys:

- a) tarptautinės apsaugos prašymas – tarptautinės apsaugos prašymas, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2011/95/ES ⁽¹⁾ 2 straipsnio h punkte;
- b) prašytojas – tarptautinės apsaugos pasiprašęs trečiosios šalies pilietis arba asmuo be pilietybės, dėl kurio dar nėra priimtas galutinis sprendimas;
- c) tarptautinė apsauga – pabėgėlio statusas ir papildomos apsaugos statusas, kaip apibrėžta atitinkamai Direktyvos 2011/95/ES 2 straipsnio e ir g punktuose;
- d) šeimos nariai – šeimos nariai, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 604/2013 2 straipsnio g punkte;
- e) perkėlimas Europos Sąjungoje – prašytojo perkėlimas iš valstybės narės, kuri pagal Reglamento (ES) Nr. 604/2013 III skyriuje išdėstytus kriterijus yra laikoma valstybe nare, atsakinga už jo tarptautinės apsaugos prašymo nagrinėjimą, teritorijos į valstybės narės, į kurią perkeliama, teritoriją;
- f) valstybė narė, į kurią perkeliama – valstybė narė, kuri prašytoją perkėlus į jos teritoriją tampa atsakinga už jo tarptautinės apsaugos prašymo nagrinėjimą pagal Reglamentą (ES) Nr. 604/2013.

*3 straipsnis***Taikymo sritis**

1. Pagal šį sprendimą perkėlimas Europos Sąjungoje vykdomas tik to prašytojo, kuris savo tarptautinės apsaugos prašymą pateikė Italijoje ar Graikijoje ir kurio atžvilgiu antraip tos šalys būtų buvusios atsakingos valstybės narės pagal atsakingos valstybės narės nustatymo kriterijus, išdėstytus Reglamento (ES) Nr. 604/2013 III skyriuje, atžvilgiu.
2. Perkėlimas Europos Sąjungoje pagal šį sprendimą taikomas tik prašytojui, turinčiam pilietybę tos šalies, kurios piliečių tarptautinės apsaugos prašymų, patenkintų pagal pirmosios instancijos procedūrą, kaip nustatyta Direktyvos 2013/32/ES III skyriuje, dalis, remiantis Sąjungos vidurkiu, nustatytu pagal paskutinius atnaujintus turimus Eurostato kas ketvirtį teikiamus duomenis, yra 75 % arba daugiau. Asmenų be pilietybės atveju atsižvelgiama į ankstesnės gyvenamosios vietos šalį. Į kas ketvirtį teikiamus atnaujinimus atsižvelgiama tik prašytojų, kurie dar nebuvo identifikuoti kaip prašytojai, kurie galėtų būti perkelti Europos Sąjungoje pagal šio sprendimo 5 straipsnio 3 dalį, atžvilgiu.

*4 straipsnis***Prašytojų perkėlimas į valstybes nares**

Atsižvelgiant į valstybių narių susitarimą, pasiektą priėmus 2015 m. liepos 20 d. Taryboje posėdžiavusių valstybių narių Vyriausybės atstovų rezoliuciją dėl 40 000 asmenų, kuriems akivaizdžiai reikalinga tarptautinė apsauga, perkėlimo iš Italijos ir iš Graikijos:

- a) iš Italijos į kitų valstybių narių teritorijas perkeliama 24 000 prašytojų;
- b) iš Graikijos į kitų valstybių narių teritorijas perkeliama 16 000 prašytojų.

⁽¹⁾ 2011 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/95/ES dėl trečiųjų šalių piliečių ar asmenų be pilietybės priskyrimo prie tarptautinės apsaugos gavėjų, vienodo statuso pabėgėliams arba papildomą apsaugą galintiems gauti asmenims ir suteikiamos apsaugos pobūdžio reikalavimų (OL L 337, 2011 12 20, p. 9).

5 straipsnis

Perkėlimo Europos Sąjungoje procedūra

1. Siekdama administracinio bendradarbiavimo, būtino šiam sprendimui įgyvendinti, kiekviena valstybė narė paskiria nacionalinį kontaktinį centrą ir perduoda jo kontaktus kitoms valstybėms narėms ir EASO. Bendradarbiaudamos su EASO ir kitomis atitinkamomis agentūromis valstybės narės imasi visų priemonių, būtinų tiesioginiam bendradarbiavimui užmegzti ir kompetentingų institucijų tarpusavio keitimuisi informacija užtikrinti, įskaitant informaciją apie prielaidas, kaip nurodyta 7 dalyje.
2. Valstybės narės reguliariai ir bent kas tris mėnesius nurodo prašytojų, kurie gali būti greitai perkelti į jų teritoriją, skaičių ir bet kokią kitą aktualią informaciją.
3. Remdamosi šia informacija Italija ir Graikija, padedamos EASO ir prireikus šio straipsnio 8 dalyje nurodytų valstybių narių ryšių palaikymo pareigūnų, nustato atskirus prašytojus, kurie galėtų būti perkelti į kitas valstybes nares, ir tų valstybių narių kontaktiniams centrams kuo greičiau pateikia visą aktualią informaciją. Šiuo tikslu pirmenybė turi būti teikiama pažeidžiamiesiems prašytojams, kaip apibrėžta Direktyvos 2013/33/ES 21 ir 22 straipsniuose.
4. Gavusios valstybės narės, į kurią perkeliama, pritarimą, Italija ir Graikija, pasikonsultavusios su EASO, kuo skubiau priima sprendimą perkelti kiekvieną iš nustatytų prašytojų į konkrečią valstybę narę, į kurią perkeliama, ir informuoja prašytoją pagal 6 straipsnio 4 dalį. Valstybė narė, į kurią perkeliama, gali nuspręsti nepatvirtinti prašytojo perkėlimo Europos Sąjungoje tik tuo atveju, jei esama pagrįstų priežasčių, kaip nurodyta šio straipsnio 7 dalyje.
5. Prašytojai, kurių pirštų atspaudų reikalaujama pagal Reglamento (ES) Nr. 603/2013 9 straipsnyje išdėstytus reikalavimus, gali būti siūlomi perkelti Europos Sąjungoje tik tuo atveju, jei jų pirštų atspaudai buvo paimti ir perduoti Eurodac centrinei sistemai pagal tą reglamentą.
6. Prašytojo perkėlimas į valstybės narės, į kurią perkeliama, teritoriją vykdomas kuo skubiau po pranešimo atitinkamam asmeniui apie sprendimą dėl perkėlimo, kaip nurodyta 6 straipsnio 4 dalyje, dienos. Italija ir Graikija informuoja valstybę narę, į kurią perkeliama, apie perkėlimo datą ir laiką, taip pat perduoda jai visą kitą susijusią informaciją.
7. Valstybės narės pasilieka teisę atsisakyti perkelti prašytoją Europos Sąjungoje tik tuo atveju, jei esama pagrįstų priežasčių manyti, kad jis gali kelti pavojų jų nacionaliniam saugumui arba viešajai tvarkai, arba jeigu esama rimtų priežasčių taikyti Direktyvos 2011/95/ES 12 ir 17 straipsniuose išdėstytas statuso nesuteikimo nuostatas.
8. Kad įgyvendintų visus šiame straipsnyje nustatytos perkėlimo Europos Sąjungoje procedūros aspektus, valstybės narės, pasikeitusios visa atitinkama informacija, gali nuspręsti paskirti į Italiją ir į Graikiją ryšių palaikymo pareigūnus.
9. Laikantis ES *acquis*, valstybės narės visiškai įgyvendina savo išipareigojimus. Atitinkamai, Italija ir Graikija užtikrina tapatybės nustatymą, registraciją ir pirštų atspaudų ėmimą perkėlimo Europos Sąjungoje procedūros metu ir suteikia reikiamą įrangą. Prašytojai, kurie išsisukinėja nuo perkėlimo Europos Sąjungoje procedūros, neperkeliami Europos Sąjungoje.
10. Šiame straipsnyje nustatyta perkėlimo Europos Sąjungoje procedūra užbaigiama kuo greičiau ir ne vėliau kaip per du mėnesius nuo valstybės narės, į kurią perkeliama, nurodymo pateikimo, kaip nurodyta 2 dalyje, išskyrus atvejus, kai 4 dalyje nurodytas valstybės narės, į kurią perkeliama, pritarimas pateikiamas likus mažiau nei dviem savaitėms iki šio dviejų mėnesių laikotarpio pabaigos. Tokiu atveju perkėlimo Europos Sąjungoje procedūros terminas gali būti pratęstas ne ilgesniu kaip dar dviejų savaičių laikotarpiu. Be to, šis terminas atitinkamai atvejais taip pat gali būti pratęstas dar keturioms savaitėms, jeigu Italija arba Graikija pagrindžia objektyvias praktines kliūtis, dėl kurių neįmanoma atlikti perkėlimo.

Jei perkėlimo Europos Sąjungoje procedūra neužbaigiama per šiuos terminus ir išskyrus atvejus, kai Italija ir Graikija susitaria su valstybe nare, į kurią perkeliama, dėl pagrįsto termino pratęsimo, Italija ir Graikija išlieka atsakingos už tarptautinės apsaugos prašymo nagrinėjimą pagal Reglamentą (ES) Nr. 604/2013.

11. Perkėlus prašytoją Europos Sąjungoje, valstybė narė, į kurią perkeliama, paima prašytojo pirštų atspaudus ir perduoda juos Eurodac centrinei sistemai pagal Reglamento (ES) Nr. 603/2013 9 straipsnį ir atnaujina duomenų rinkinius pagal to reglamento 10 straipsnį, taip pat prireikus pagal 18 straipsnį.

6 straipsnis

Tarptautinės apsaugos prašytojų, kuriems taikomas šis sprendimas, teisės ir pareigos

1. Įgyvendindamos šį sprendimą valstybės narės pirmiausia atsižvelgia į vaiko interesus.
2. Valstybės narės užtikrina, kad šeimos nariai, kuriems taikomas šis sprendimas, būtų perkelti į tos pačios valstybės narės teritoriją.
3. Iki sprendimo perkelti prašytoją Europos Sąjungoje priėmimo Italija ir Graikija informuoja prašytoją kalba, kurią jis supranta arba, kaip pagrįstai manoma, turėtų suprasti, apie perkėlimo Europos Sąjungoje procedūrą, kaip nustatyta šiame sprendime.
4. Priėmus sprendimą perkelti prašytoją Europos Sąjungoje, tačiau dar neprasidėjus faktiniam perkėlimui Europos Sąjungoje, Italija ir Graikija raštu praneša atitinkamam asmeniui apie sprendimą perkelti Europos Sąjungoje. Tame sprendime nurodoma valstybė narė, į kurią perkeliama.
5. Tarptautinės apsaugos prašytojas arba asmuo, kuriam suteikiama tarptautinė apsauga, kuris atvyksta į kitos valstybės narės, nei valstybė narė, į kurią perkeliama, teritoriją neįvykdęs buvimo toje kitoje valstybėje narėje sąlygų, privalo nedelsdamas grįžti. Valstybė narė, į kurią perkeliama, tą asmenį vėl priima.

7 straipsnis

Operatyvinė parama Italijai ir Graikijai

1. Siekiant padėti Italijai ir Graikijai geriau spręsti dėl išimtinio spaudimo jų prieglobsčio ir migracijos sistemoms, kurių sudaro šiuo metu padidėjęs migracijos spaudimas prie jų išorės sienų, kylančias problemas, valstybės narės didina savo operatyvinę paramą bendradarbiaujant su Italija ir Graikija tarptautinės apsaugos srityje vykdant atitinkamą EASO, Frontex ir kitų atitinkamų agentūrų koordinuojamą veiklą, visų pirma prireikus skiriant nacionalinių ekspertų šiai paramos veiklai:
 - a) į Italiją ir Graikiją atvykstančių trečiųjų šalių piliečių patikrinimas, įskaitant aiškų jų tapatybės nustatymą, pirštų atspaudų ėmimą ir registravimą bei prireikus tarptautinės apsaugos prašymų registravimą ir, Italijos ar Graikijos prašymu, pirminį tvarkymą;
 - b) informacijos ir specialios pagalbos, kurios gali prireikti, teikimas prašytojams ar potencialiems prašytojams, kuriems galėtų būti taikomas perkėlimas Europos Sąjungoje pagal šį sprendimą;
 - c) pasirengimas trečiųjų šalių piliečių, kurie nepateikė tarptautinės apsaugos prašymo arba kurių teisė likti teritorijoje nustojo galioti, grąžinimo operacijoms ir jų organizavimas.
2. Be pagal 1 dalį teikiamos paramos ir siekiant sudaryti palankesnes sąlygas visiems perkėlimo Europos Sąjungoje procedūros veiksams įgyvendinti, speciali parama prireikus teikiama Italijai ir Graikijai vykdant atitinkamą EASO, Frontex ir kitų atitinkamų agentūrų koordinuojamą veiklą.

8 straipsnis

Papildomos priemonės, kurių turi imtis Italija ir Graikija

1. Ir Italija, ir Graikija 2015 m. rugsėjo 16 d. pateikia Komisijai veiksmų planą, kuriame nustatomos atitinkamos prieglobsčio, pirminio priėmimo ir grąžinimo srities priemonės, kuriomis didinami šių sričių jų sistemų pajėgumai, kokybė ir veiksmingumas, taip pat priemonės tinkamam šio sprendimo įgyvendinimui užtikrinti. Italija ir Graikija visapusiškai įgyvendina šį veiksmų planą.

2. Jei Italija ar Graikija nesilaiko šio straipsnio 1 dalyje nurodytų pareigų, Komisija, suteikusi atitinkamai valstybei galimybę išdėstyti savo požiūrį, gali nuspręsti ne ilgiau nei trimis mėnesiais sustabdyti šio sprendimo taikymą tai valstybei narei. Komisija gali nuspręsti vieną kartą pratęsti sustabdymą ne ilgiau nei trimis mėnesiais. Toks sustabdymas nedaro poveikio prašytojų perdavimams, kuriuos numatoma vykdyti gavus valstybės narės, į kurią perkeliama, pritarimą pagal 5 straipsnio 4 dalį.

9 straipsnis

Tolesnės nepaprastosios padėtys

Jei valstybėje narėje dėl staigaus trečiųjų šalių piliečių antplūdžio susidarytų nepaprastoji padėtis, Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu ir pasikonsultavusi su Europos Parlamentu, gali patvirtinti laikinas priemones tos valstybės narės labai pagal SESV 78 straipsnio 3 dalį. Tokios priemonės prireikus gali apimti tos valstybės narės dalyvavimo vykdant perkėlimą Europos Sąjungoje, kaip numatyta šiame sprendime, sustabdymą, taip pat galimas kompensavimo priemonės Italijai ir Graikijai.

10 straipsnis

Finansinė parama

Valstybė narė, į kurią perkeliama, už kiekvieną Europos Sąjungoje perkeltą asmenį pagal šį sprendimą gauna vienkartinę 6 000 EUR išmoką. Ši finansinė parama įgyvendinama pagal Reglamento (ES) Nr. 516/2014 18 straipsnyje nustatytą tvarką.

11 straipsnis

Bendradarbiavimas su asocijuotosiomis valstybėmis

Padedant Komisijai, gali būti sudaryti Italijos dvišaliai susitarimai atitinkamai su Islandija, Lichtenšteinu, Norvegija ir Šveicarija ir Graikijos dvišaliai susitarimai atitinkamai su Islandija, Lichtenšteinu, Norvegija ir Šveicarija dėl prašytojų perkėlimo iš Italijos ir iš Graikijos teritorijos į pastarųjų valstybių teritoriją. Tokiuose susitarimuose deramai atsižvelgiama į pagrindinius šio sprendimo aspektus, visų pirma susijusius su perkėlimo Europos Sąjungoje procedūra ir prašytojų teisėmis bei pareigomis.

12 straipsnis

Ataskaitų teikimas

Remdamasi valstybių narių ir atitinkamų agentūrų pateikta informacija Komisija kas šešis mėnesius teikia Tarybai šio sprendimo įgyvendinimo ataskaitas.

Remdamasi Italijos ir Graikijos suteikta informacija Komisija kas šešis mėnesius teikia Tarybai 8 straipsnyje nurodytų veiksmų planų įgyvendinimo ataskaitas.

13 straipsnis

Įsigaliojimas

1. Šis sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.
2. Jis taikomas iki 2017 m. rugsėjo 17 d.

3. Jis taikomas asmenims, atvykstantiems į Italijos ar Graikijos teritoriją nuo 2015 m. rugsėjo 16 d. iki 2017 m. rugsėjo 17 d., ir prašytojams, atvykusiems į tų valstybių narių teritoriją nuo 2015 m. rugpjūčio 15 d.

Priimta Briuselyje 2015 m. rugsėjo 14 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

J. ASSELBORN
